

Schengenaftalen indebærer, at personkontrollen ved de fysiske grænser mellem Schengenlandene (indre grænser) fjernes. Dette betyder imidlertid ikke, at f.eks. en flygtning, der har fået ophold i ét Schengenland, frit vil kunne tage ophold i et andet Schengenland. Schengenaftalen giver alene sådanne tredjelandstatsborgere en indrejseret til andre Schengenlande. Denne ret er begrænset til 3 måneder.

Når en asylansøger har fået opholdstilladelse i ét Schengenland, gælder denne opholdstilladelse derfor alene i forhold til dette ene land og ikke de andre Schengenlande. Dette følger netop af, at de enkelte lande har deres egne asyl- og flygtningeregler.

(L 1 – bilag 8 fra 1997-98, 2. samling)

Spørgsmål nr. 3 på L 1

Spørgsmål (3/4-98):

Hvilken konsekvens har Bonnprotokollen fra 26. april 1994 om ophævelse af Schengens asylregler i tilfælde af Dublin konventionens implementering, nu hvor Dublinkonventionen har fået retsvirkning? - Har det betydning for Danmark, at Dublinkonventionen ligger inden for TEU afsnit VI, mens Schengens asylbestemmelser formentlig har fået hjemmel i TEF's afsnit IV/IIIa?

Svar (16/4-98):

Bonnprotokollen af 26. april 1994 indebærer, at kapitel 7 i Schengenkonventionen vedrørende ansvaret for behandling af asylansøgninger ikke finder anvendelse efter Dublinkonventionens ikrafttræden. Da Dublinkonventionen trådte i kraft den 1. september 1997 er det derfor reglerne i denne konvention, der finder anvendelse i dag. Schengenkonventionens asylbestemmelser (kapitel 7) skal følgelig ikke integreres i EU-samarbejdet.

Det bemærkes i øvrigt, at Dublinkonventionen er vedtaget som en mellemstatslig konvention uden for rammerne af Traktaten om Den Europæiske Union.

(L 1 – bilag 11 fra 1997-98, 2. samling)

Spørgsmål nr. S 676 til justitsministeren af Keld Albrechtsen (EL)

Spørgsmål (27/11-96):

Har den danske regering som forudsætning for dansk tiltrædelse sikret, at dele af Schengenkon-

ventionens arbejdsområder ikke på noget tidspunkt vil blive overflyttet til EU i en sådan form, at det strider mod den danske undtagelse?

Svar (10/12-96):

Det fremgår af artikel 134 og 142 i Schengenkonventionen, at konventionens regler kan blive afløst af EU-regler på tilsvarende områder.

Vedtagelse af sådanne EU-regler skal naturligvis ske inden for de retlige rammer, der gælder for EU-samarbejdet. Dansk optagelse i Schengensamarbejdet berører derfor ikke det eksisterende retlige grundlag for Danmarks medlemskab af Den Europæiske Union, der blandt andet udgøres af Edinburghafgørelsen.

(Folketingets forhandlinger 1996-97 side 2985)

Spørgsmål nr. 14 på L 1

Spørgsmål (6/4-98):

Hvad er forholdet mellem Amsterdamtraktaten og Schengensamarbejdet?

Svar (14/4-98):

Folkeafstemningen den 28. maj 1998 om Amsterdamtraktaten er ikke en afstemning om Danmarks medlemskab af Schengensamarbejdet. Sammen med de øvrige nordiske lande undertegnede regeringen den 19. december 1996 en aftale om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen. Folketinget besluttede den 30. maj 1997, at Danmark skulle ratificere Schengenkonventionen. Dette skete den 23. september 1997. Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet ligger således allerede fast.

Amsterdamtraktaten indebærer, at Schengenaftalen indarbejdes i EU. Samarbejdet er hidtil foregået uden for rammerne af EU. Med Amsterdamtraktaten kommer det nu til at foregå inden for rammerne af EU. Det betyder f.eks., at EU's institutioner træder i stedet for de institutioner, der er oprettet i medfør af Schengenaftalen. Det betyder også, at Schengen bliver omfattet af Amsterdamtraktatens nye regler om åbenhed, og at Europa-Parlamentet bliver inddraget i samarbejdet.

Rådet arbejder for tiden på at forberede, hvordan Schengenreglerne skal indpasses i EU. Dette skyldes, at Schengensamarbejdet rent indholdsmæssigt hører hjemme forskellige steder i EU-samarbejdet. Visse samarbejdsområder vedrører det overstatslige samarbejde i søjle 1, mens an-